

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Urto/3/2014
Identifikačné číslo spisu:	2014898958
Dátum vydania rozhodnutia:	13.05.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Burger
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:2014898958.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Burgera a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Jany Serbovej vo veci uznania cudzozemského rozhodnutia, týkajúceho sa občana Slovenskej republiky J. W., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody vo Věznici Praha - Ruzyně, Česká republika, prerokoval na neverejnom zasadnutí v Bratislave 13. mája 2014 odvolanie odsúdeného J. W. proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 27. marca 2014, sp. zn. 6Ntc 2/2014, a takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku odvolanie odsúdeného J. W. sa z a m i e t a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Trnave rozsudkom z 27. marca 2014, sp. zn. 6Ntc 2/2014, podľa § 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z.z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o uznávaní a výkone rozhodnutí“) rozhodol o uznaní a výkone rozsudku Okresného súdu v Tachove z 22. januára 2013, sp. zn. 9T 44/2012, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Plzni z 25. marca 2013, sp. zn. 6To 78/2013, ktorými bol občan Slovenskej republiky J. W. uznaný vinným zo spáchania prečinu vydierania podľa § 175 ods. 1 českého Trestného zákona, zločinu vydierania podľa § 175 ods. 1, ods. 2 písm. c/ českého Trestného zákona, prečinu týrania osoby žijúcej v spoločnom obydli podľa § 199 ods. 1 českého Trestného zákona, obzvlášť závažného zločinu lúpeže podľa § 173 ods. 1 českého Trestného zákona a prečinu neoprávneného získania, falšovania a pozmeňovania platobného prostriedku podľa § 234 ods. 1 českého Trestného zákona a odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 roky. Súčasne krajský súd nariadil na území Slovenskej republiky vykonať zvyšok uloženého nepodmienečného trestu.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. krajský súd odsúdeného pre výkon tohto trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti rozhodnutiu krajského súdu podal odsúdený odvolanie. V jeho písomnom odôvodnení uviedol, že požiadal Ministerstvo spravodlivosti Českej republiky o odovzdanie na výkon trestu odňatia slobody na

územie Slovenskej republiky z dôvodu, že jeho najbližšia rodina sa nachádza na Slovensku. Od podania jeho žiadosti však došlo k zmene situácie a vo výkone trestu ho začala navštevovať jeho dcéra spolu s družkou. Súčasne podal žiadosť o podmienené prepustenie na Obvodný súd pre Prahu 6. Preto žiadal, aby najvyšší súd zrušil rozsudok Krajského súdu v Trnave z 27. marca 2014, sp. zn. 6Ntc 2/2014, a sám rozhodol, že odsúdený vykoná zvyšok uloženého trestu v Českej republike.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie bolo podané oprávneným subjektom (§ 15 ods. 5 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí), príslušnému súdu v zákonnej lehote (§ 309 ods. 1 Tr. por.). Zároveň zistil, že odvolanie odsúdeného J. W. nie je dôvodné.

Z predloženého spisového materiálu najvyšší súd zistil, že na Krajský súd v Trnave bol dňa 13. februára 2014 doručený v zmysle § 13 ods. 1 a § 12 ods. 1 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí návrh predsedu senátu Okresného súdu v Tachove na prevzatie výkonu trestu odňatia slobody obsahujúci: osvedčenie Okresného súdu v Tachove zo 7. februára 2014 uvedené v čl. 4 Rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody, alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii (ďalej len Rámcové rozhodnutie) o vydaní rozsudku Okresného súdu v Tachove z 22. januára 2013, sp. zn. 9T 44/2012, rozsudku Krajského súdu v Plzni z 25. marca 2013, sp. zn. 6To 78/2013, citované rozhodnutia, ako aj ďalšie sprievodné dokumenty.

Zo správy z Věznice Znojmo zo dňa 18. novembra 2013 vyplýva, že odsúdený vyslovil svoj súhlas s odovzdaním na výkon trestu na územie Slovenskej republiky.

V zmysle § 4 ods. 1 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, rozhodnutie možno v Slovenskej republike uznať a vykonať, ak skutok pre ktorý bolo rozhodnutie vydané, je trestným činom aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, ak odseky 2 a 3 tohto zákona neustanovujú inak, a ak

a/ odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky a má obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky, alebo má na jej území preukázateľné rodinné, sociálne alebo pracovné väzby, ktoré môžu prispieť k uľahčeniu jeho nápravy počas výkonu trestnej sankcie spojennej s odňatím slobody na území Slovenskej republiky,

b/ odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky, nemá obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky, ale po výkone trestnej sankcie spojennej s odňatím slobody má byť vyhostený na základe rozhodnutia vydaného v súdnom konaní alebo správnom konaní na územie Slovenskej republiky, alebo

c/ odsúdený sa zdržiava na území Slovenskej republiky, alebo na území členského štátu a súd na základe postupu podľa § 13 vysloví súhlas s prevzatím rozhodnutia na jeho uznanie a výkon v Slovenskej republike na základe žiadosti príslušného orgánu členského štátu.

V zmysle § 4 ods. 2 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, ak sa žiada o uznanie a výkon rozhodnutia pre trestný čin, za ktorý možno v štáte pôvodu uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej tri roky a ktorý je v osvedčení o vydaní rozhodnutia podľa článku 5 rámcového rozhodnutia označený justičným orgánom štátu pôvodu priradením k jednej alebo k viacerým kategóriám trestných činov uvedených v § 4 ods. 3 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, súd neskúma, či ide o čin trestný podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

Ako to vyplýva z osvedčenia Okresného súdu v Tachove (č.l. 7), z časti h/ bod 2/, predmetné trestné činy boli označené ako „organizovaná alebo ozbrojená lúpež“ a „vymáhanie peňazí alebo inej výhody a vydieranie“. V danom prípade bola teda splnená podmienka uvedená v § 4 ods. 2 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí (tieto trestné činy patria do kategórie trestných činov uvedených v § 4 ods. 3 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, konkrétne § 4 ods. 3 písm. r/, písm. u/ zákona o uznávaní a výkone

rozhodnutí).

Ďalej najvyšší súd zistil, že krajský súd postupoval v súlade s ustanovením § 15 ods. 1 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, keď si pre rozhodnutie o uznaní predmetného rozhodnutia zabezpečil aj vyjadrenie Krajskej prokuratúry v Trnave, pričom prokurátorka vo svojom vyjadrení k uznaniu rozhodnutia zaujala kladné stanovisko.

Najvyšší súd, rovnako ako súd krajský, nezistil žiadny dôvod pre odmietnutie uznania a výkonu predmetného rozhodnutia, uvedený v ustanovení § 16 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, a to ani dôvod uvedený v § 16 ods. 1 písm. g/ predmetného zákona (odsúdený neudelil súhlas s odovzdaním výkonu rozhodnutia, hoci sa jeho súhlas vyžaduje).

V tejto súvislosti najvyšší súd poukazuje na článok 6 bod 2 písm. a/ Rámcového rozhodnutia, podľa ktorého sa súhlas odsúdenej osoby nevyžaduje, ak sa rozsudok spolu s osvedčením postupuje členskému štátu, ktorého štátnu príslušnosť má odsúdená osoba a v ktorom žije.

Taktiež správne postupoval krajský súd, keď pri uznaní predmetného rozhodnutia rozhodol podľa § 17 ods. 1 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí a akceptoval výrok o vine, a uznal aj výrok o treste tým, že ho ponechal bez premeny, keďže nezistil existenciu dôvodov uvedených v § 17 ods. 2, ods. 3 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí.

Krajský súd nepochybil ani v prípade, keď odsúdeného J. W. v zmysle § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol o odvolaní odsúdeného J. W. tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.